

Ο Ερντογάν, η Συνθήκη της Λωζάνης κλπ

Αγαπητή Διεύθυνση,

Έχουν περάσει τόσες ημέρες από την επίσκεψη Ερντογάν στην Ελλάδα. Έχουν γραφτεί τόσα πολλά κι έχουν ειπωθεί άλλα τόσα σε τόσα και τόσα ΜΜΕ. Παρ' όλα αυτά ακόμη προσπαθώ να καταλάβω μερικά πράγματα που αληθινά με αναστατώνουν.

Αδυνατώ πχ να καταλάβω το σκεπτικό της προσκλήσεως αυτής ενός γείτονα ηγέτη που καθημερινά μας υβρίζει, μας απειλεί και αμφισβητεί τα πάντα όσα έχουν σχέση με οποιοδήποτε Δίκαιο της Ελλάδος.

Πραγματικά... πού αποσκοπούσαν οι διπλωμάτες μας αυτοί και τελικά η Κυβέρνησή μας που τον κάλεσε; Ήταν τόσο ανόητοι που του παρεχώρησαν το βήμα του προεδρικού μας μεγάρου για να επαναλάβει αυτά που τόσον καιρό διαλαλεί εναντίον μας; Ήταν τόσο αφελείς που στήσανε μια τέτοια υποδοχή-φανφάρα για έναν υπερόπη, ανάγωγο, ανιστόρητο ηγέτη που στερείται καθαρού προσώπου και που τον οδηγεί πάντα ο εκάστοτε άνεμος που φυσάει. Και που 2 χρόνια τώρα τον έχει κυριεύσει ένα μισελληνικό μένος που δεν επιδέχεται καμία ερμηνεία.

Αλλά αφού έγινε όπως έγινε αυτή η επίσκεψη με όλα τα συστατικά και τα πρακτικά της, ας μου επιτραπεί να πω κι εγώ λίγα λόγια και να κάνω μερικές παρατηρήσεις όσο και επισημάνσεις που πιστεύω ότι έπρεπε να εκφραστούν και πολλά μάλιστα να εκτοξευτούν στα μούτρα του ψευδοσουλτάνου που περιτριγυρισμένος από τους Συμβούλους και Διπλωμάτες του, άκουγε τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας και μπροστά του πέφτανε βροχή τα χαρτάκια, ίσως εντολές που τού 'διναν οι Σύμβουλοι και ...Υποστακτικοί του. Θέαμα σοβαρό ασφαλώς αλλά παράλληλα αστείο και λυπηρό.

Έπρεπε λοιπόν, πιστεύω ο λαλίστατος πρόεδρος μας, όταν ο ανιστόρητος Τούρκος ηγέτης ξεστόμιζε τα περί Συνθήκης της Λωζάνης να του υπενθυμίσει ότι αυτή η Συνθήκη ήταν μια Συνθήκη Ήττας για την Ελλάδα κατά την οποία ασφαλώς κυριάρχησε αυτό που είχε πει ο Όμηρος χιλιάδες χρόνια πριν "ΟΥΑΙ ΤΗΣ ΗΤΤΗΜΕΝΟΙΣ".

Διότι πράγματι, η Ελλάδα κατεστραμμένη και μαυροφορούσα είχε στείλει σαν αντιπρόσωπο... ποιόν άλλον από τον Εθνάρχη Ελευθέριο Βενιζέλο που με την ουρά στα σκέλια του, έγινε εύκολο θήραμα για τον πανούργο, παμπόνηρο Ισμέτ Ίνονου της Τουρκίας. Εκεί λοιπόν χάσαμε - και κανένας δεν το ανέφερε - την Ανδριανούπολη, την Τένεδο και την Ίμβρο. Όπως δεν του είπε κανένας όταν συνέχισε να μιλάει για Λωζάνη, τίποτα γι' αυτό το τρομερό θέμα της ανταλλαγής των πληθυσμών. Ένα αληθινό έγκλημα, όπου ξεριζώθηκε όλος ο Ελληνισμός της Ιωνίας που αποτελούσε την αφρόκρεμα του τόπου σε όλους τους τομείς και ανταλλάχθηκε με Τούρκους από την Ελλάδα που φυτοζωούσαν αφού η κουλουρά τους ήταν πάντα το ραχάτι και το πιλάφι! Ενώ των Ελλήνων η προκοπή, η μόρφωση, το εμπόριο και ο πολιτισμός. Κι αναγκάστηκαν αυτοί οι Έλληνες να φύγουν μόνο με το ...καπέλλο στο χέρι, αφήνοντας πίσω τους περιουσίες και τα επιτεύγματά τους που δεν επιδέχονταν σύγκριση.

Κι εδώ ας μου επιτραπεί να τονίσω μια μεγάλη αλήθεια που σφάζει σαν δίκαιο μαχαίρι και φωτίζει όσο καμμία άλλη αυτή την καταραμένη την μαύρη εποχή του Ελληνισμού.

Όταν κατά τις πολύωρες συζητήσεις της Λωζάνης ο πανέξυπνος Τούρκος Ισμέτ Ίνονου σφυροκοπούσε τον Βενιζέλο με απαιτήσεις και έφθασε να θέσει και θέμα αποζημιώσεων των Τούρκων δια τις ζημιές και καταστροφές της Μικρασιατικής Εκστρατείας που προξένησε ο Ελληνικός στρατός και γενικά οι Έλληνες. Τότε ο Εθνάρχης μας, στριμωγμένος στα σχοινιά του διπλωματικού ριγκ που βρισκόταν, ξεστόμισε την Μεγάλη, την Πραγματική, την Αναμφισβήτητη αλήθεια για αυτή την ανείπωτη συμφορά του Ελληνικού Έθνους που έχει ονομασθεί Μικρασιατική Εκστρατεία και Μικρασιατική Καταστροφή.

Είπε λοιπόν ο Ελευθέριος Βενιζέλος ο Εμπνευστής, Εκτελεστής και Ηθικός Αυτουργός της Μικρασιατικής Εκστρατείας που ήταν σίγουρα καταδικασμένη από την αρχή. Είπε ότι: "Η Ελλάδα δεν πήγε στη Σμύρνη με δική της πρωτοβουλία αλλά μετά από πρόσκληση των Συμμάχων και όχι αποκλειστικά για δικό της συμφέρον αλλά για εξυπηρέτηση των συμφερόντων όλων των Συμμάχων".

Δηλαδή η πικρή και αιματηρή αλήθεια ήταν ότι η δύσμοιρη Ελλάδα, υπό τη δική του δοτή Πρωθυπουργία χρησιμοποιήθηκε σαν όργανο των Μεγάλων στην Μικρά Ασία. Και πρόσθεσε πως τώρα η χώρα του κατεστραμμένη δυσκολευόταν ακόμα στο να συντηρήσει τις εκατοντάδες χιλιάδες των προσφύγων της...

Κι εδώ είναι επιτακτική ανάγκη να δηλωθεί ότι ο Μεγάλος Εθνάρχης προχώρησε στα σχέδιά του για Μικρασιατική Εκστρατεία, όταν πάρα πολλοί από τους Στρατιωτικούς επιτελάρχες του είχαν δηλώσει επανειλημμένως ότι ένα τέτοιο εγχείρημα θα απέβαινε σε αποτυχία. Με πρώτον τον από παντός αναγνωρισμένο στρατιωτικό νου της Ελλάδας που ήταν και αρχηγός του Επιτελείου, Ιωάννη Μεταξά. Τον Μεταξά που από τον Φεβρουάριο του 1915 σε Στρατιωτικό Συμβούλιο είχε αναπτύξει με ατράνταχτα επιχειρήματα τον μεγάλο κίνδυνο προσπάθειας να προσαρτήσουμε τμήμα μικρό ή μεγάλο της Μικράς Ασίας στην Ελλάδα κάτι που σίγουρα θα γινόταν μόνο με στρατιωτική Εκστρατεία στη Μικρά Ασία. Είχε μάλιστα δηλώσει ο Μεταξάς ότι κάτι τέτοιο θα έκανε τον Τούρκο να πολεμά "υπέρ βωμών και εστιών". Τελειώνοντας μάλιστα και καταθέτοντας την επίσημη προσωπική του γνώμη είπε αυτά τα συγκλονιστικά όσο και προφητικά λόγια: οινδήποτε στρατιωτικό εγχείρημα ημών εις τον χώρο της Μ. Ασίας δεν θα είναι μόνο πράξις καταστροφική, αλλά πράξις οιονεί αυτοκτονίας.

Λόγια που θα έπρεπε να διδάσκονται σε όλα τα ελληνικά σχολεία τουλάχιστον για 200 χρόνια. Γιατί βρισκόμαστε στο 2017 και πολλοί Έλληνες δεν γνωρίζουν την αλήθεια για τον ξεριζωμό μας. Πως έγινε και γιατί έγινε.

Δηλαδή για να επικυρωθεί αυτή η πέτσινη Συνθήκη των Σεβρών, για διαμελισμό της πτημένης Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αλλά με τα στήθια

και το αίμα του Έλληνα στρατιώτη που μάλιστα πολεμούσε συνέχεια από το 1916.

Να εφαρμοστεί η Συνθήκη, πολεμώντας μόνοι τους οι Έλληνες το κίνημα των Νεότουρκων του Κεμάλ και να 'ρθούνε όμορφοι και ωραίοι να μοιράσουν τα λάφυρα οι υπέροχοι - άσπονδοι φίλοι μας οι Σύμμαχοι...

Και αξίζει ακόμη να μνημονευθεί ότι όταν το 1920, αφού είχε πραγματοποιηθεί με τόσο ενθουσιασμό και Βενιζελική γαρνιτούρα η Μικρασιατική Εκστρατεία κι ο στρατός μας βρισκόταν στα άγια σίγουρα μέρη της Ιωνίας, ο Βενιζέλος προκήρυξε εκλογές, ύποπτες σίγουρα και ακαταλαβίστικες, στις οποίες πτήθηκε παταγωδώς.

Ήρθε η Κυβέρνηση του Γούναρη που βρισκόταν υποχρεωμένη να φέρει σε φέρος το εγκληματικό εγχείρημα. Βλέποντας όμως ότι σε νίκη δεν πρέπει να ελπίζει! Ιδιαίτερα με αρχιστράτηγο τον ανεπαρκέστατο Παπούλα, προκάλεσε τον Μεταξά και του προσέφερε εν λευκώ την αρχιστρατηγεία. Και τότε ο Μεταξάς όχι μόνο αρνήθηκε αλλά δήλωσε πάλι ότι παρά την τιμή που του κάνει η Κυβέρνηση Γούναρη δεν δέχεται γιατί δεν πιστεύει σε νίκη.

Η εκστρατεία δήλωσε είναι καταδικασμένη και δεν θα κοροϊδέψω εγώ τον ελληνικό λαό δίνοντάς του ελπίδες που δεν υπάρχουν...

Τελικά δύο μόλις μήνες πριν την κατάρρευση του μετώπου και της καταστροφής, ο Παπούλας αντικαταστάθηκε από τον Χατζηνανέστη που, τι κρίμα, πλήρωσε με τη ζωή του τη νύφη σε αυτή την καταραμένη, την ντροπιαστική δίκη των 6. Όπου εκτελέστηκαν μετά από μια παρωδία δίκης, 3 πρώην πρωθυπουργοί της Ελλάδας - όλοι πολιτικοί αντίπαλοι του Βενιζέλου κι ο Χατζηνανέστης.

Ήταν μάλιστα σε αυτή την Δίκη του Πλαστήρα, όπως την ονόμασαν πολλοί, γιατί αυτός ήταν ο αρχηγός του μοιραίου Κινήματος, κατηγορος ήταν και ο Παπούλας. Δηλαδή ο γιατρός που σκότωσε τον ασθενή, ζητήθηκε να καταθέσει εναντίον του γιατρού που την τελευταία στιγμή του ζητήθηκε να τον σώσει...

Κι αφού μιλάμε για ιστορία και για αλήθειες αυτής της αποφράδας εποχής του ελληνισμού, αξίζει να αναφέρουμε ότι 75 χρόνια μετά ο εγγονός του Πρωτοπαπαδάκη νομικός επί τω Αρείω Πάγο κατάφερε να συγκαλέσει τους επιφανέστερους δικαστές και νομικούς της Ελλάδος και μαζί να κάνουν μια σωστή, μια ανεππρέαστη, μία τίμια δίκη των 6.

Εκεί ήρθε πανηγυρικά, προς χάριν του Δικαίου και της ιστορίας η αθώωση των 6 και ανακηρύχθηκε από όλους πια το Γουδί ως ο τόπος θυσίας της Ελλάδος, παρ'όλο που ο Διχασμός κρατάει ακόμη...

Με ειλικρίνεια και πολλά ευχαριστώ για τη φιλοξενία

Κώστας Τζαβέλλας